

Tillegg om de kloke.

I Vadsø er der en mann Ulmusgård som driver med å helbrede folk. Han er egentlig kjøpmann og hadde en forretning i Vadsø, men skiftet med denne og lever nu bare av de midler han får av folk som enten kommer til ham, eller skriver til ham.

Under et stunn i Nordreisa isommer talte jeg med folk som var fra Vadsø. De var roen av dem som ikke rigtig likte dette forhold og mente at Ulmusgård kunde arbeide. Kunde derimot syntes det var i sin orden. Han levde av "Guds ord". - Dette gjaldt også de lastadianske talere, hvorav meget få virkelig arbeider. Men holden sig her til Paulias i 1 Kor. 9.

Han mente at Jon Olsen, Reinbjørk vilde gi mig 20 kr. for at jeg la hendene på ham. Blott avise han temmelig skarpt, og han syntes det var rart at jeg ikke tok mot penge, og han var litt såret over dette.

Om Ole Nilsen, Raveleid ^{i Skjervøy} fortalte en brokatt av hase (gift med den for nevnte Peter Blomstereng i Nordreisa) at han hadde sin herdom fra en meget kjent gammel Johan Koven i Finnmark.

Ole Nilsen skulde ha vært flere uker hos ham og måtte ro sammen med ham uten lott for å få herdommen.

17301

Om Johan Koven verserer der et utall av historier om helbredelse og holddom.

Om kunst duende på Fennlandsnes fikk jeg hørt at han i sin ungdom (han er forlangst død) efter en tur til Bardu på arbejde, skulde ha sagt at han var for god mann til å arbejde.

Han reiste til en gammel kone i Bardu som han hadde lært meget av. Han skulle bare læse, men laget også medisiner og risste hver sommer og samlet inn forskjellige lageplanter.

Han hadde vistnok en evne i hendene. En datter skulde ha den samme evne, men han forbød hende å bruke den. Derfor tok det for meget på kreftene.

Peder Jakobsen, Bergmo i Nordreisa som er 30 år gammel og finsk, har flere ganger vært på stovner i Nord Finland.

I nærheten av Karasuanen ^(finsk) besøkte han flere ganger en mann som helbredet.

Denne hadde fortalt P.J. at han ble pleget med drømmen om at han skulde begynde å hilse bide med navn av en brønn. Han hadde fått det fra sig, men tilslutt fikk han åpenbaringen om dette om dagen. Han hadde først bare holdt det for drømmetull, men efter at han også ble pleget med det om dagen, fant han på

å prøve vannet.

Han var meget søkt, og pleiet å vaske ~~for~~ de syke med vann fra den bestemte brønn. Som dekk også av det, og det kuste ~~at~~ han lot folk ta med seg vann på flasker.

P. J. fortalte at denne mann også bare laste over folk, men helst ville bruke vann når han laste.

Om den i 1960 nevnte Helene fra Olderdalen fortalte ^{flere} meg om den episode med ~~hull~~ i huset, ^{ditte} som hun dreiv til ~~hans~~.

De hadde selv sett hende gjøre dette. Hun var blind og måtte leies. Det var dyrt sne-tilkoms og da hun gikk ned i fjæra efter at hun hadde vært i huset, måtte man følge hende ned til sjøen. Hun vasset uti til midt på lærere før hun satte spånene hun hadde smidd ut.

Heli tiden minnet hun for sig selv, og først 3dje gang hun forsøkte, fikk hun spånene å gå mot været.

Jeg snakket med flere gamle der om dette, og alle fortalte det på samme måte.

Ved denne anledning hadde der vært mange tilstede for å se på hende.

Han fortalte om den gamle lastadianske taker og leder at han hadde prøvet å få bort vann i huset, men da han prøvet bli det bare vann, og mot sin vilje måtte man på Helens hjelp.

Hun bli regnet for ^å svart.